

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1997. júl.–aug.

II. évfolyam

4. szám

Budavári Boldogasszony – kegyszobor

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár, p. Jáki Teodóz
Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Jöjj és vedd el koronád!

Örülj, vigadj, tisztaságban kivirágzott anyaság,
kit körülvesz mennyországban az angyali sokaság.
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Örvendezzél Isten Anyja, Boldogságos Asszonyság,
mert tégedet megkoronáz a teljes Szentháromság.
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Magasztalnak égi karok, téged kelő hajnalnak,
tisztelnek mint erősségét elrendezett tábornak.
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Néked mondta a nagy Isten amaz Írás szózatát:
„Jöjj, kedvesem, Libanonból, jöjj és vedd el koronád!”
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Az egeknek egeiben zengedeznek trombiták,
és a Király jobbjánál köszöntik Szűz Máriát.
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Atyaisten koszorúzza leányának szent fejét,
Fiúisten édesanyját, a Szentlélek jegyesét.
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Bozóki: Énekeskönyv, 1797.

Tartalomjegyzék

Mind ezekből...tevédik egybe a királyi korona	1
Szűz Mária mennybe felvétele	2
Szent István király országfelajánlása	4
Kerekes Károly: Szegény lányból királyasszony	7
Boldog vagy, mert hittél.	9
A szentek	11
Jézus Szent Vére	14
A mi Urunk, Jézus Krisztus színeváltozása	15
Kegyhelyek	
Budavári Boldogasszony	17
Fallóskút	18
Montichiari	19
Pécs- Havihegy	20
Garabandal	21
Mi is a skapuláré?	23
A szentelmények	25
A rózsafüzér	26
Szűz Mária ünnepek	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

Az illusztrálásnak használt grafikát
készítette: Komáromi János

A hátlap képe: A garabandáli kegykép

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Örömmel értesítjük olvasóinkat, hogy
szíves adományaik segítségével bővíteni
tudtuk lapunkat. A továbbiakban is kér-
jük szíves támogatásukat. Kérjük, hogy
adományaikat a szerkesztőség címére
vagy az alapítvány bankszámlájára küld-
jék (Sárga csekket kérésre tudunk küld-
ni.)

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Mind ezekből ... tevődik egybe a királyi korona

Szent István király intelmei fiához, Imre herceghez:

1) ...javallom néked, én drágalátos fiam, hogy ha a királyi koronát megbecsülni kívánod, az apostoli és katolikus hitet nagy szorgalommal és vigyázással megtartsad!

5) Fiam: ha bírni akarod a királyságnak tisztességét, szeressed az igaz ítéletet! Ha bírni akarod a te lelkedet, légy türelmes!...

9) Az imádságnak gyakorlása a királyi üdvösségnek mindezeknél nagyobb kiérdemlője... a szünetlen imádkozás a bűnöknek lemosása avagy megbocsátása...

10) ...kell, hogy a király kegyes, irgalmas és egyéb jószágokkal teljes és felékesített legyen. Mert a gonosz és kegyetlen király hiába követeli magának a királyi nevet, mivel hogy tyrannusnak mondatik. Azért tehát szerelmetes fiam, én szívemnek édessége... kérlek, parancsolom... légy kegyelmes mindenekhez, kik te hozzád jönnek! Mert a kegyességnek míve téged mindennél nagyobb boldogságra vezet.

Légy irgalmas mindenekhez, kik erőszakosságot szenvednek, mindiglen azon isteni példát tartván a te szívedben: irgalmasságot akarok és nem áldozatot!

Légy türelmes mindenekhez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem a hatalom nélkül szűkölködőkhöz is!

Légy végezetül erős, hogy téged a jó szerencse felette föl ne emeljen, avagy a rossz szerencse le ne verjen!

Légy alázatos is, hogy az Isten téged felmagasztaljon itt és a jövőben!

Légy bizony mértékletes, hogy mértéken túl senkit ne büntess avagy kárhoztass!

Légy szelíd, hogy az igazságnak soha ellene ne állj! Légy tisztességtudó, hogy szánt szándékkal soha senkit szégyenre ne vígy!

Légy szemérmes, hogy a gonosz kívánság valamennyi fertőjét, miképpen halálnak ösztökéjét elkerüljed!

Mind ezekből a felül elmondottakból tevődik egybe a királyi korona, miknek nélkül senki sem uralkodhat itt, sem az örökkévaló birodalomba meg nem térhet.

Szűz Mária mennybe felvétele

Istenszülő,
te megőrizted szűzességedet a szülés alatt
és elszenderedéskor nem hagytad el a világot.
Átmentél az életbe,
mivel te vagy az Élet Anyja.
Közbenjárásoddal
mentsd meg lelkünket a haláltól!

A görögkeleti Egyház így világítja meg az ünnep előestéjén Szűz Mária test szerinti mennybe felvételének misztériumát, amit dogmaként nem jelentett ki, de kezdettől fogva hittel vall és ünnepélyesen megemlékezik róla.

Feltűnő, hogy e néhány sorban mily szoros összetartozás nyilvánul meg Máriának isteni Fia születésekor érintetlenül maradt szűzessége, valamint életének beteljesedése között. Mi az, ami e két eseményt összekapcsolja?

Mindkét esemény Szűz Mária teljes személyére, testére és lelkére vonatkozik. A „szűzesség” fogalma azt jelenti, hogy van olyan ember, aki maradéktalanul, öröktől fogva és mindörökre Istené. Ez a szűzi élet értelme és célja, ami tökéletesen Szűz Máriában valósult meg. Isteni Fiának születése nem sértette, hanem kiteljesítette szűzességét. Akkor lesz termékeny minden szűzesség, ha a lélek befogadja, majd világra hozza Krisztust. Ez az esemény nemcsak Szűz Mária testében, hanem lelkében is megtörtént, valóban felölelte egész személyét. Jézus Krisztus szűzi születésének tényében feltűnő módon megnyilvánult, hogy Isten az, aki közvetlenül avatkozik be a világ történelmébe, Szűz Mária életébe, majd életének beteljesedésébe is, és az egyaránt érintette a testet és a lelket. Isten nem hagyja figyelmen kívül sem ebben sem az örök életben a testet és az anyagot. Szűz Máriának Fia születése alatt megőrzött szűzessége volt a „foglaló” testének az örök életben történő megőrzésére.

„Mária Isten akaratából maradt szűz. Testi romolhatatlanságán kívül főleg szűzessége az, ami elénk tárja teljes Istenre irányultságát. Őbenne oly tiszta és oly szép Isten képmása, amelyre teremtett és amelyet a Szentlélek egyre tökéletesített, hogy a Szentlélek jegyesé-

vé és az Élet Anyjává válhatott. Akit Isten teljes romolhatatlansággal ajándékozott meg, annak testét nem pusztíthatta el a halál. Fia dicsőségébe való test és lélek szerinti felvétele tekinthető a kiválasztottság utolsó következményének. Szűz Máriában jelezve és időben elővételezve van mindaz, ami az idők végén minden Krisztushordozó osztályrésze lesz.” (Heiser)

Mindannyian meghívást kaptunk a szűzességre (vö. Jel 14,4), de nem mindannyian a szó szerinti, testi értelemben, hanem azáltal, hogy testben és lélekben Krisztushoz kell tartoznunk. Ez az elhivatottság valósul meg ebben az életben, amely nap mint nap a testet is szolgálatába állítja. Ez a felkészülés arra, amit Isten az idők végén testünkkel majd tesz, ahogy már Szűz Máriával megtette.

Szűz Mária azonban nemcsak beteljesedésünk előképe, hanem ő segít nekünk odajutnunk is. Így imádkozik a görögkeleti Egyház augusztus 15-én:

Istenszülő, ki szűz maradtál a szülés után, mentsd meg örökséged!

Szűz Mária hazatérése isteni Fia feltámadásának erejében megalapozva átköltözés volt az új életbe, ami nem azt jelenti, hogy eltávozott ebből a világból, hanem hogy az új élet fordult őfelé. A bevezetésben idézett könyörgés mondja: „átmentél az életbe” és „nem hagytad el a világot”; egy másik augusztus 15-re írt himnusz pedig „az Istenszülőről” szól, „aki mint közbenjáró nem hűnyhatott el”, és beszél arról „a reményről, ami az ő oltalmazó szerepéből nem hiányozhat”.

Szűz Mária – a beteljesedésben – is jelen maradt a világ számára, és a világ is jelen maradt az ő számára. Hiszen testében már magával vihetett egy kis részt ebből a világból az örök életbe. Feltámadt Fia kezéből kapta ajándékként saját testének feltámadását nemcsak saját maga, hanem reményünk megerősítésére mindannyiunk számára is.

És nemcsak saját testét kapta meg ajándékkul, hanem mindannyiunkat megkapott testestül lelkestül mint örökséget. Szent Fia akart mindent az ő kezébe adni. Ezért osztja meg Vele értünk való gondját, és szeretettel segít, hogy mi is testestül lelkestül bemehessünk Fia életébe. Szűz Mária Szent Fiától és Fiában fordul felénk a mi érdeklünkben. Földi utunk nehézségei között ez nagy vigasz számunkra, akik Szűz Mária életének beteljesedését szemlélve várakozunk saját életünk beteljesedésére. Ezért jelent számunkra test szerinti mennybe

felvételének napja különleges örömet. Zendítsünk rá mi is az angyalok dicsőítő énekére, mivel ők világosabban látják és ezért nagyobb ujjongással dicsérik, amit Isten a tisztaságos Szűzzel tett:

Elszenderedésedet dicsérik a hatalmak és a trónok,
a fejedelemségek és az uralmak,
az erősségek, a kerubok és tiszteletteljes félelemben a szeráfok.
Örvendeznek a Föld szülöttei, akiknek ékessége
Istennek irántad mutatott megbecsülése.
Leborulnak a királyok,
amikor az arkangyalokkal és angyalokkal éneklik:
Örvendezz, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled,
aki általad adja nagy irgalmát az egész világnak.

(SKS)

Szent István király országfelajánlása

Szent István király nagy legendájában olvashatjuk, hogy a király a Boldogságos Szűz Mária segítségének tulajdonította, mindenkor neki köszönte királyi méltóságát. Szüntelen könyörgésekkel fordult hozzá, közvetlen, bizalmas kapcsolatban állt mennyei Királynőjével. Élete alkonyán István király utód nélkül és meggyengülve kinek a kezébe adhatta volna országát, ki lett volna méltóbb örökbe fogadni, ha nem a Boldogasszony, az erős Asszony?

Hogy mivé lettünk volna az ő segítsége nélkül, ki tudná megmondani? Hátalattal szívvel gondolhatunk Nagyasszonyunk közel ezeréves pártfogására, szerető gondoskodására, tisztelettel fogadhatjuk és magunkénak érezhetjük Szent István király egyedülálló országfelajánlásának megújítását az ő ünnepén.

„Eme fiút az Istennek előtte kedves Adalbert püspök az ő hitének igazsága szerint felkente olajjal, megkeresztelte és befogadta. Adott néki Stephanusnak, vagyis Istvánnak neve, nem hisszük, hogy ez Isten akaratának kívülről történt volna. Mert István jelentése görögül az, mi latinul: koronázott.

Eme férfi hívséges volt mind az ő cselekedeteiben, magát Istennek mindenestül alávetette, magát országával együtt fogadalomnak és felajánlásnak általa szünetlen könyörgésekkel Isten örökké szűz anyjának, Máriának oltalma alá helyezte, kinek tisztelete és dicsősége oly híres a magyaroknál, hogy eme Szűz mennybemenetelének ünnepét, az ő tulajdon neve hozzáadása nélkül nyelvükön királynéasszony napjának híddogálják... (a király) amaz örökké Szűznek dicséretére és nevére (Fehérvárban)... nagy bazilikát kezdett rakatni...”
(Szent István király nagy legendájából)

István királynak ellentétes erők feszültségében kellett apjától átvennie a hatalmat, majd fiainak korai halála miatt hamarosan felmerült a trón öröklésének kérdése.

Élete alkonyán ünnepélyes formában megismételte a korábban, „sok könnyek között” és sokszor elmondott országfelajánlást a Boldogságos Szűz Máriának. Megtette ezt szorult helyzetében, de szívesen és teljes bizalomban tette. Cselekedetét egyaránt értékelte a magyar és a nyugati katolikus világ, csak hogy nem ugyanabból a nézőpontból szemlélte egyik és a másik. A régi magyarok világában, a nyugati felfogással ellentétben, az asszony egyenrangú felet, teljes jogú társat jelentett, aki férje távollétében önállóan intézte a család ügyeit. Így Szűz Mária királynőségének az ő asszonyi mivolta nem állta útját. A magyarok szívesen fogadták a Mária-tiszteletet, nagy bizalommal fordultak Krisztus Anyjához, aki megkönnyítette számukra a kereszténység felvételét.

Szent István felajánlásában úgy tette meg őt országa örökösévé, úgy adta tulajdonába és oltalmába az országot, hogy biztosan tudta, jó kezekbe adja, mert a Boldogasszony jó gazdája lesz a korán árvaságra jutott országnak.

„Szent István király érezvén, hogy halálának órája közeleg, maga elé hívatta országának nagyjait és az egyházi fejedelmeket, és nagy atyai beszéddel utolsó akaratjaként kérte őket, hogy a keresztény hitet el ne hagyják, egyességben és egymáshoz való szeretetben éljenek mind valamennyien igazság szerint és kiváltképpen e szegény országot minden ellenségétől ótalmazzák.

Annakutána fölemelé szent kezeit, szeméit és szívét-lelkét mennyek országára, és nagy siralmas és könyörületes szóval mondá:

– Ó mennyeknek királyné asszonya, Istennek szent anyja, dicsőséges Szűz Mária, te szentséges kezekben és ótalmad alá adom és ajánlom az anyaszentegyházat, mind főpapjaival és híveivel egyetemben és e szegény országot mind benne való urakkal és szegényekkel egyetemben, hogy te légy asszonyuk és ótalmuk. És ajánlom az én lelkemet te szent kezekben!

Végezetül magához vette nagy ájtatosan az Úr szent Testét és megkenetvén kiadta szent lelkét.

Minekutána Fejérvárt eltemették, gyakorta éjjel vecsernyének idején ő szent sírjánál angyali szép énekeket hallottak és nagy édes illatokat éreztek.”
(Révai: Szentek élete)

„Mikoron László, a kegyes emlékezetű király... a püspökök és apátok... szívüket Istenhez emelvén... mentek amaz helyhez, hol is a szentséges tetem bezárva volt, melyet is felbontván megnyitottak, és az illatnak olyan elszéledése szállott fel, milyen a körülállóknak soha meg nem jelent, és mindeneknek beteg tagjai, kik is oda futottak, legott meggyógyultak, a vakok szemüknek világát, a sánták lábuknak erősségét, a bélpoklosok bőrüknek tisztaságát, az inaszakadtak ő épségüket és mindenek, kiket fájdalomnak néminemű megszállása tartott, gyógyulásukat érdemelték. Felemelvén a megbecsülhetetlen drágalátos terhet, az mindenható Istennek hálákat adtak és elvivén ezüstszekrényben lepecsételték.”
(Szent István király kis legendájából)

Imavirasztás Magyarorszáért

Budapesten, a Szent István Bazilika Szent Jobb kápolnájában minden csütörtök este 8 órától péntek reggel 5 óráig imavirasztást tartanak hazánkért. Az imavirasztás az Oltáriszentség előtti imaórákból és rózsafüzér imádságból áll.

Este 10 óráig be lehet jutni a kápolnába, utána minden egész órában nyitják ki a kaput az addig érkezettek beengedésére.

Szegény lányból királyasszony

Nem a mesék világából akarok párhuzamot vonni. Ott már túlságosan diszkreditálták, nagyon rossz hírbe hozták a királynékat. Hát még a valóságban! Onnan veszem a hasonlatot, ahol még soha senki nem akarta detronizálni, degradálni, még kevésbé megölni vagy akárcsak bántani is a királynét. Sőt, ott mindenki elismeri, hogy a királyné, lényege és léthivatása szerint: anya!

Mézország szerény, de leglelkiismeretesebben, leghűségesebben dolgozó munkás polgárainak, a kicsi méheknek tisztaságos királynéját hozom példának.

Maga a Szentlélektől vezetett Egyház sem talál pompásabb, kifejezőbb hasonlatot, amikor Húsvét hajnalán az életnek, az örök életnek a Királyát akarja híveinek bemutatni a méhviaszból készült húsvéti gyertyában. Ennek a Gyertyának (Krisztusnak) a lángja – a szent szöveg szerint:

„Jóllehet részenként kiosztható,
a kölcsönzött fény mégsem szenvedhet semmi csorbát;
mert abból a csillogó méhviaszból táplálkozik,
amit ennek a drága szövétneknek állagául
a méhanyakirálynő hozott e világra.”

Szinte kedve támad az embernek, hogy a méhek királynőjének egyszerű, mégis csodálatos életét végig párhuzamba állítsa Krisztus Király Édesanyjának szeplőtelenül fogantatott, szűzi, mégis végtelesen termékeny életével, összehasonlíthatatlan anyaságával és örök királynői méltóságával.

Most az Isten szavából csak egy mondatocskát ragadunk ki:

„Cum essem parvula, placui Altissimo:
mivel kicsike voltam, megtetszettem a Magasságbelinek.”

Ennek a fényében nézzük a Szűzanya életét! Ha előképeiben szemlélem, ezt látom: Isten kiválasztott népe a pusztában elhagyott, fejletlen kisleányka, akit Jáhve felékesít és jegyesévé tesz. Az Énekek énekében szereplő jegyes egyszerű kis pásztorlány, aki Salamon király felesége lesz. Tehát: pásztorlányból, igénytelen pusztai virágszállból, szegény lányból – királyasszony! De vizsgálhatjuk a

Szűzanya történeti, személyi életét is. Igaz, ezer évvel előbbi őse Dávid, király volt. De Mária életében hol van már Dávid királysága, s még inkább hol van a leszármazottak királyi élete? Isten mégis lefoglalja magának Máriát, még fogantatása előtt. Lefoglalja és ezáltal magához emeli. Az „assumptiónak” a mennybefölvételnek Szűz Mária halála nem a kezdete, hanem földi befejezése. Az asszumptió, Máriának Isten kizárólagos birtokául való lefoglalása, öröktől fogva kezdődött! A Szentlélek tanú erre a Szentírásban:

„Az Úr bírt engem útjai kezdetén,
kezdetben, mielőtt bármit is alkotott.
Öröktől fogva rendelt engem,
ősidők óta, még a föld előtt.
Nem voltak még a tengerek,
én már fogantattam.
Még nem törtek elő a vízben dús források,
még nem állottak a hegyek súlyos tömegükben;
a halmok előtt születtem én.”

Így adja Mária ajkára a szót az imádkozó Egyház.

Miért, hogyan, milyen alapon történhetett ez az öröktől való kiválasztás a királynői méltóságra? Ez az Isten kegyelmének titka. Magyarázatul egyelőre nem tudunk meg többet:

„Mivel kicsike voltam, megtetszettem a Magasságbelinek.”

Úgy látszik, a kiválasztottság lényeges összefüggést mutat a kiválasztottak kicsinységével. – Jaj a nagyoknak! Jaj azoknak, akik nem tudnak, nem akarnak „kicsik” lenni az Isten előtt!

Galgani Gemma naphosszat tudta imádkozni, mint egy gőgicsélő kisgyerek: „Jézus minden, Gemma semmi! Jézus minden, Gemma semmi!” Úgy látszik, ő megértett valamit a Szűzanya kiválasztottságának lényegéből.

Így lehetséges: szegény lányból Királyasszony! Kegyelemből!
Csak kegyelemből!

Kerekes Károly O.Cist.

Kerekes Károly: Májusi Mozaikok, 1991.

Boldog vagy, mert hittél

„Lukács evangélista közvetlenül az angyali üdvözlés elmondása után elkísér minket a názáreti Szűz nyomán »Júda városába« (Lk 1,39)... Mária szeretetből elment rokonához. Amikor házába belépett és üdvözölte Erzsébetet, annak méhében felujjongott a gyermek, ő pedig Szentlélekkel eltelve hangosan köszöntötte Máriát: »Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse« (Lk 1,42)... »Hogyan lehet az, hogy Uramnak anyja látogat el hozzám« (Lk 1,43)? Ezzel Erzsébet tanúságot tesz Mária előtt; felismeri és beismeri, hogy aki előtte áll, az az Úr anyja, a Messiás anyja. Ebben a tanúságtételben részt vesz a gyermek is, kit méhében hordoz: »Az örömtől repesett méhében a gyermek« (Lk 1,44). Ez a gyermek pedig nem más, mint az eljövendő keresztelő János, aki a Jordánánál majd meghirdeti, hogy Jézus a Messiás.

Erzsébet köszöntésének minden szava fontos: mégis – úgy tűnik – az a legalapvetőbb s a legfontosabb, amit utoljára mond: »Boldog vagy, mert hittél annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neked« (Lk 1,45).

Ezeket a szavakat párhuzamba állíthatjuk az angyali köszöntéssel: »kegyelemmel teljes«. Mindkét szöveg lényeges mariológiai megállapítást tartalmaz, azaz elmondja az igazságot Máriáról, aki pontosan azért lett jelenvalóvá Krisztus misztériumában, mert »hitt«”...

A „kegyelemmel teljesség”, melyet az angyal hirdetett, ajándékot jelent, és ez az ajándék: maga az Isten.

„Mária hite, amelyet Erzsébet a látogatáskor magasztalt, megmutatja, hogyan válaszolt a Názáreti Szűz erre az ajándékra...” (RM 12)

„Erzsébet előbb »áldottnak«, majd »boldognak« nevezte Máriát az ő hitéért (vö. Lk 1,42-45). Mindkét köszöntés az angyali üdvözlés pillanatára vonatkozott.”

„Most ennél a látogatásnál azonban, amikor Erzsébet köszöntése erre a mindent felülmúló pillanatra utal, Mária hite új formában tudatosul és ennek kifejezést is ad. Ami az angyali üdvözlés pillanatában mint a »hit engedelmessége« még a mélyben várakozik, most a Lélek éltető lángjaként ragyogó fényben tör elő:

»Magasztalja lelkem az Urat,
és ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben!
Hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát.
Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék.
Mily nagy dolgot művelt velem Ő, a Hatalmas és a Szent!
Irgalma az istenfélőkre száll nemzedékről nemzedékre.
Nagyszerű dolgokat művel karja erejével:
Szétszórja a szívük szándékában gőgösködőket,
uralkodókat taszít le trónjukról, de felemeli az alázatosakat.
Éhezőket tölt be minden jóval,
de üres kézzel bocsátja el a gazdagokat.
Felkarolja szolgálját, Izraelt, s amint megígérte atyáinknak,
nem feledi irgalmasságát Ábrahám és utódai iránt mindörökre.«

Ez Szűz Mária hitének sugalmazott vallomása. Hitből fakadó költői formában fejezi ki és adja át önmagát Istennek... e szavak kifejezik személyes átélését és szívének ujjongását. Bennük felcsillan Isten misztériumának sugara, kimondhatatlan szentségének ragyogása, az örök szeretet, amely úgy lépett be az emberiség történetébe, mint a legnagyobb ajándék.” (RM 35) (II. János Pál pápa: Redemptoris Mater)

* * *

Szűz Mária rendkívüli kegyelmi állapota abban áll, hogy ő a Szentírás szerint Krisztushordozó. Az Egyház álmélkodva vall erről a liturgiában: „Boldog vagy, ki a világ Teremtőjét hordoztad” (vö. az ünnep oratiojával). „Boldog a Szűz méhe, amely az örök Atya Fiát hordozta” (a sextából).

Szűz Mária szűzi anyaságának és Erzsébet meglátogatásának titka a Szentlélek csodája, aki kegyelmet halmozott kegyelemre. Mária „élő monstrenciaként” áldást hozva jár atyái földjén és elriaszt onnan minden gonoszt. E földet gyakran gyalázták meg hűtlenséggel (2 Krón 36,14). Az Úristen Szűz Máriában soha nem hallott, új módon alkotott magának szentélyt, templomot és lakóhelyet.

A látogatás misztériuma a papságban és a papság által is újra éled. A látogatás titkában Szűz Mária mint Krisztushordozó igen közel áll a papsághoz, hiszen a papi hivatás legmagasztosabb feladata, hogy a Krisztushordozó pap a szentségek kiszolgáltatásával a hívőket is Krisztushordozóvá tegye.

Aki Szűz Máriához hasonlóan Krisztushordozó, az vele együtt szolgál Istenbe vetett rendíthetetlen bizalomban. Megváltónk, Jézus Krisztus és Szűz Mária példája szerint ezen a Földön az alázatos szolgálattal kezdődik a királyi út.

Szűz Máriához hasonlóan az emberek közé vinni Krisztust; ez az a felszólítás, amelyet a látogatás ünnepi misztériuma tudtunkra ad. Erre van szüksége a mai világnak, amely Krisztus után kiált (vö. Jn 12,21).

VI. Pál pápa írja (Evangelii Nuntiandi, 1975. dec. 8.):

A világ, amely – bármilyen ellentmondásnak is tűnik – Isten elutasításának számtalan jelét adva mégis a legvátatlanabb módokon keresi Őt, fájdalommal érzi, hogy szüksége van Istenre. A világ olyan hithirdetőket vár, akik arról az Istenről tesznek tanúságot, akit ismernek, akivel olyan bizalmas kapcsolatban állnak, mintha látnák a láthatatlant (vö. Zsid 11,27). (SKS)

A szentek

A szentek változtatják meg a világot, újítják meg az emberiséget, irányítják a történelem folyását és határozzák meg az Egyház nagy fordulóit visszaadva igazi arcukat.

„Ma nem lehet meghatározni, hogyan lehet szentté válni, olyan életszentségre van szükség, amilyent a jelen pillanat kíván. Új életszentségre van szükség, amilyenre még nem volt példa. Az új szentek olyanok, mint a virágfakadás, mint a felfedezés... Mint amikor a vastag porréteg eltávolítása után számottevő igazságok és szépségek kerülnek napvilágra” (Simone Weil).

„Semmi sem bizonyítja, hogy a kanonizált szentek a legnagyobb szentek” – mondta kis Szent Teréz.

A mi időnkben sem hiányoznak az Evangélium tanúi a családban, még ha nem is ismerik és az Egyház nem is avatta szentté őket.

A családapák, akik egész életüket Krisztusnak adták feleségüket és gyermekeiket szolgálva! Ők a mai világ Józsefe. A családanyák utolérhetetlen önjárandékozását, megszámlálhatatlan önzetlen szeretet-áldozatát pedig egyedül csak az Isten tartja számon.

Tekintetük és mosolyuk bevilágítja a Földet. 1994-ben, A „család évében” II. János Pál pápa a boldogok sorába iktatta Gianna Beretta-

Molla fiatal orvosnőt, aki szívesebben átköltözött az örökkévalóságba, mint hogy abortálja gyermekét. Azon a reggelen a Szent Péter téren ott volt négy gyermeke és férje, aki hősi módon egyetértett az áldozattal.

Eljön-e az a nap, amikor egész családokat avat szentté az Egyház? Boldogok azok a családok, amelyek megegyeztek abban, hogy hozzátartozóikkal együtt szeretnének a mennyországba jutni!

Kis Szent Teréz szülei hamarosan csatlakoznak lányukhoz az oltár magasán. Ruandában pedig Cyprián és Daphorosa és sokan mások.

És a gyerekek? A fiatal szentek tükrözik az Egyházban Isten örök fiatalságát, akinek ők maguk az élő képmásai...

Szentatyánk mondotta X. Szent Piusz pápát idézve: „Lesznek szentek a gyermekek között... lesznek apostolok a gyermekek között!” És így ír a gyermekekhez szóló levelében: „Valóban igaz, hogy Jézus és Édesanyja gyakran választanak ki gyermekeket arra, hogy igen fontos küldetést bízzanak rájuk az Egyház és a világ életével kapcsolatban.”

Rövidesen egész sereget fog közülük boldoggá avatni kezdve Anne de Guigné-vel a fatimai gyermekekig...

És a nép hangja (vox populi) által már régen megdicsőített gyermek vértanúkhöz kellene sorolni a mi időnk fajpusztításának vagy önpusztításának gyermek áldozatait, a mennyország kis hercegeit, akik Földünk felett uralkodva mentik meg világunkat!

„A szentek mentik meg az Egyházat a középszerűségtől, belülről alakítják újjá – mondhatnám, hogy megfertőzik –, és oda irányítják, ahol lennie kell.” (II. János Pál pápa a Gerland stadionban 1986. okt. 5.)

Ma éppen a fiatalok közül emelkedik ki a szentek sokasága. Marcel Callo, Pierina Morosini, Antonia Mesina – a mi időnk Goretti Máriái – boldoggá avatásával minden fiatalot megszólít Szentatyánk:

„Marcel, Perina és Antonia, rátok, fiatalokra van bízva, mint a kiáradó szeretet tanúira, akik képesek vagytok az emberi képesség felett úgy látni Istent, mintha a láthatatlant látnátok... rátok van bízva... annak hirdetése, hogy a Lélek továbbra is az Evangélium forrásaihoz hív minket.”

A mai idők pogányait a szentek fogják evangelizálni. Nem a hangos szavak nyitják meg a süketek fülét a Szóra, nem a tündöklő fény vonzza a tekintetet a Napra!

„A Nap sugarát észreveszük a legsötétebb zárka vastag falán keresztül és a keskeny lőrés nyílásán át. Így ma ebben a homályos és

nehéz világban elég egy szenttel találkozni ahhoz, hogy bizonyóságot nyerjünk Istenről.” (H. de Lubac)

A szentek? A testté és vérré vált Evangélium. Világosságuk behatol testembe...

Átkelésünk egyik évezredből a másikba – igazi húsvét! A szentség csodás kivirágzásának ideje... Minél inkább megláncol a gonosz lélek, annál inkább felszabadít a Szentlélek... Minél inkább hajszolja a Sátán a pokol felé az embereket, annál inkább visz minket az Egyház a világosság felé... Az Egyház életében még sohasem volt ily megszentelődségi hullám és sohasem volt ilyen üldözés!...

A szent szépsége nem a manöken szépsége, hanem a megsebzett arc szépsége: a szentség mértéke a sebezhetőség... Ha több a seb: több a szeretet. Minél inkább elvetik az emberek, annál gyorsabban lendül Isten felé.

A Szentlélek rettenetes körülmények között fakaszt csodálatos életszentségeket, mint villámokat az éj sötétjében.

Libanonban a háború kellős közepén és Ruandában a fajirtás gyűlölködésében voltam tanúja emberi nagyságot és értelmet fölülmúló hőstetteknek.

Íme ketten az ezrekből:

Felicitasnak bátyja, a kormány végrehajtó osztagának ezredese telefonon könyörög, hogy menekülésre készítse hűgát.

És Felicitas válasza: „Ahelyett, hogy megmentsem életemet elhagyván azokat, akik rám vannak bízva, inkább meghalok értük és velük. Imádkozz, hogy eljussunk Istenhez! Én is imádkozni fogok érted, ha Istennél leszek.”

Az egyik milicista még megpróbálja őt megmenteni. De Felicitas válasza más: „Nincs okom rá, hogy tovább éljek azután, hogy megöltétek nővértársaimat!” Majd harminc fiatal társával együtt a Szent Szűz dicséretébe kezd, míg utolsóként őt is megölik.

És Fromuald feleségével és gyermekeivel... kereszttel kezükben lépnek ki kunyhójukból és a „Magnificat”-ot éneklük, mielőtt megölik őket... Haláluk után kilenc hónappal vértanúságuk helyére zárandokolva tudtam meg, hogy nemrég leltek rá romlatlanul megmaradt testükre!...

E sorokat térdre borulva kellene olvasni...

(D. Ange: A 2000. év szentjei)

Júliusban emlékezzünk meg Jézus Szent Vérééről!

Jézus drágalátos Szent Vérének följajánlása
a Boldogságos Szűz Mária által

Hozzád fordulok, Téged kérlek minden órában és minden percben, valahányszor lélegzetet veszek és megdobban a szívem.

Istennek jóságos Anyja, tisztaságos kezeddel ajánld fel mennyei Atyánknak a mi Urunk, Jézus Krisztus drágalátos Szent Véréét és érdemeit a tisztítótűzben szenvedő lelkekért!

Istennek jóságos Anyja, Szeplőtelen Szűz, ajánld fel mennyei Atyánknak a mi Urunk Jézus Krisztus drágalátos Szent Véréét és érdemeit a szegény bűnösökért és a halálos bűnök megakadályozására!

Istennek jóságos Anyja, én Édesanyám, ajánld fel mennyei Atyánknak a mi Urunk Jézus Krisztus drágalátos Szent Véréét és érdemeit az én bűneim és a büntetések törlesztésére!

Istennek jóságos Anyja, az Egyház Anyja, ajánld fel mennyei Atyánknak a mi Urunk Jézus Krisztus drágalátos Szent Véréét és érdemeit az Egyházért és Szentatyánkért, egyházmegyénkért, püspökeinkért és papjainkért!

Valahányszor átokra nyílik az emberek ajka és megbántják Istent, valahányszor kísértésbe esnek a lelkek és az Egyháznak kárt okoznak ellenségei, újból kérlek, Istennek jóságos Anyja, adj elégtételt és vigasztalást helyettük mennyei Atyánknak, Jézus Szentséges Szívének és a szeretet Szentlelkének!

* * *

Jézus szavai: „Szenvedésem alatt sokat gyötrődtem, mert láttam, hogy drága Véremet lábbal tiporják. Az első keresztények összegyűjtötték a vértanúk véréét, és látod, az Isten-ember Vére a hálátlan földre hull, a méltatlan hóhérokra. De Szívem azért is szenvedett, mert arra gondoltam, hogy az idők folyamán nem fogják kellően tisztelni e szent Vért. A lelkek nem fontolják meg eléggé, hogy a bűnbánat szentségében mintegy megfürdenek Véremben. Megmosom benne őket. Ha tudnád, milyen bőséges gyümölcse van egy őszinte és aláza-tos szentgyónásnak!”

Kérizinen, 1963. március 30.

A mi Urunk, Jézus Krisztus színeváltozása

augusztus 6.

Ez a „teofánia” (istenjelenés) Jézus feltámadásának és megdicsőülésének elővételezése. Jézus három tanítványa tanúja lehetett az Úr dicsőségének. Az Úr azonban – akinek arcán felragyog Jahve dicsősége, amelyet Mózes a Sinai hegyen látott – egyben az Emberfia is (Dán 7), akinek a szenvedésen és kereszthalálon keresztül kell bemennie a kicsőségbe.

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost (akik később az Olajfák hegyén halálfélelmének tanúi voltak), és egyedül őket vitte föl egy magas hegyre. Ott színében elváltozott előttük. Ruhája olyan tündöklő fehér lett, hogy a világon semmiféle kelmefestő sem tudná fehérebbé tenni. Egyszerre csak megjelent neki Illés meg Mózes, amint Jézussal beszélgettek. Péter erre így szólt Jézushoz: »Mester, jó, hogy itt vagyunk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.« Nem is tudta, mit mondjon, annyira meg voltak ijedve. Egyszerre felhő támadt, amely elborította őket, a felhőből pedig szózat hallatszott: »Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!« Mire körülnéztek, senki mást nem láttak, csak Jézust egymagát.

A hegyről lejövet Jézus meghagyta nekik, hogy senkinek se szóljanak a látomásról, amíg az Emberfia halottaiból föl nem támad. Meg is tartották, de egymás közt azon tanakodtak: mit jelent az, hogy halottaiból föltámad.

Útjukat folytatva keresztyűvándoroltak Galileán. De Jézus nem akarta, hogy valaki is megtudja, mert tanítványait akarta oktatni. Így szólt hozzájuk: »Az Emberfia emberek kezébe kerül és megölik, de halála után harmadnapra föltámad.« Azok nem értették meg ezeket a szavakat, de nem merték faggatni” (Mk 9, 2-10; 30-32).

A Szentírás jegyzetében olvashatjuk a történet magyarázatát: Jézus a hagyomány szerint a Tábor hegyére vitte fel tanítványait. Ott elváltozott előttük, vagyis megengedte, hogy az eddig elrejtett istenség átsugározza testét, s magát istensége dicsőségében mutassa meg előttük, hogy meg ne inogjon a hitük, amikor majd látják szenvedését, és meg ne inogjon hitük, amikor az Egyház kormányzásában nehézségek merülnek fel.

Ez a látomás elkísérte Pétert egész életén át.

Jézus az Ószövetség két nagy személyiségével, Mózesrel és Illéssel, a törvény és a próféták képviselőjével jelent meg előttük. Ez jelzi, hogy az ószövetségi kinyilatkoztatás folytatása az Újszövetségben van, s ez a jelenés nem más, mint az ószövetségi kinyilatkoztatás megkoronázása Jézusban (Mt 5,17). Péter gyermekies szavakkal fejezi ki, hogy az Úr rendelkezésére áll: ha akarod, és imádással arcra borultak a tanítványok. A fényes felhő Isten megjelenésének kísérője, mint a Sinai hegyen, ahol Isten beszélt Mózesrel. Most is felhőből hallatszik a szózat, mely megismétli a Jézus keresztelésénél elhangzott szavakat. Jézus parancsot ad a három tanítványnak, hogy a látomásról a feltámadásig ne beszéljenek.

Péter apostol még élete alkonyán is visszaemlékezik erre a látomásra és hitet tesz mellette levelében: „Nem ravaszul kieszelt mesék nyomán adtuk nektek hírül Urunk, Jézus Krisztus csodálatos erejét, hanem mint megdicsőülésének szemtanúi. Amikor az Atyaisten megtisztelte és megdicsőítette, ez a szózat hangzott le hozzá a magasztos dicsőségből: Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, (őt hallgassátok)! Mi hallottuk az égből jövő szózatot, amikor vele voltunk a szent hegyen. Ezen kívül birtokában vagyunk a megbízható prófétai jövendöléseknek is. Jól teszitek, ha figyeltek rájuk, mint sötétben világító mécsre, amíg föl nem virrad a nappal és a hajnalcsillag föl nem kél szívetekben. Mindenekelőtt azt értsétek meg, hogy az Írásnak egyetlen jövendölése sem származik egyéni értelmezésből. Emberi elhatározásból ugyanis sohasem született jövendölés, hanem a Szentlélektől sugallva Isten megbízásából beszéltek a szent férfiak” (2Pt 1,16-21).

A színeváltozás titkának ünneplése a VII. században kezdődött. A megdicsőülés ünnepét augusztus 6-án Kallixtus pápa (1455-58) rendelte el hálaünnepül annak emlékére, hogy Hunyadi János a török fölött Nándorfehérvárnál az 1457. évben győzelmet aratott. (Ennek emlékét hirdeti még ezen kívül a déli harangozás is az egész világon.) A megdicsőülés hegye a régi hagyományok szerint a Tábor hegye, mely 662 m magas, és 10 km távolságra fekszik Názárettől keletre. A hegyen már Ilona császárnő három hajlékot építtetett: A Megváltó templomát és két oratóriumot vagyis kápolnát.

Mária-kegyhelyek

A budavári Boldogasszony

A Mátyás templom lorettói kápolnájának déli ablakában álló, a kisdéd Jézust karján tartó szent Szűz szobrának talapzatán a következő szöveg áll aranybetűkkel bevésvé:

„A Boldogságos szent Szűz szobrát II. Ulászló király 1515-ben gyilkos golyótól való szabadulása emlékére készítette. A szobor már 1520-ban a templomban állott. 1541. évében a török elől fal által lett elépítve. 1686. évében, Buda vára visszafoglalásakor, midőn a löporraktár légberepült, a heves rázkódás folytán a fal leomlott – a törökök rémületére –, a keresztények örömére Szűz Mária szobra ismét látható lett. E szobor hajdan a főtemplom déli hajójában a második nagy ablak alatt állott, 1891-ben ide hozatott.”

A hagyomány a szoborról így emlékezik meg: „Ugyanis van Budán a Szűz Mária mennybemenetele templomában bal oldalon a falban egy életnagyságúnál nagyobb Boldogságos Szűz Mária szobor közönséges kőből kifaragva. Ezen szobor iránt, midőn még Buda főváros virágjában volt, tehát sokkal előbb, mielőtt e vár 1541-ben a török által elfoglaltatott, a budai hívek különös tisztelettel viseltettek. Mikor pedig Buda már el volt foglalva, Budára olyan török basa tétetett parancsnokul, ki azelőtt keresztény lévén, ezt igen jól tudta, ezért megparancsolta katonáinak, kik a fönt érintett nagyszerű templomot istállóvá alakították át, hogy eme Boldogságos Szűz szobrát legkisebb sérelemmel se érintsék, se helyéből el ne mozdítsák, se össze ne zúzzák, nehogy a magyarok nagy Asszonya a keresztényekért való közbenjárása következtében a törökök szerencséje megsemmisíttessék. Mindazonáltal katonáiban nem bízván, a nevezett szobor elébe, mely még a mai napig is fennáll egy félgömbölyű falüregben, kőfalat húzatott, s így a törökök itteni uralmának ideje alatt a Boldogságos Szűz Mária szobra elrejtve volt.

Amikor pedig a magyarok megkezdtek az ostromot, nagy tüzes golyókat röpítettek a várba és a lőportornyot felrobbantották.

Midőn pedig a földrengés által a fal a templomban összerogyott és a törököket romjai alá temette, a Boldogságos Szűz szobra, mely 145 évig volt befalazva, mintha égből szállott volna alá, láthatóvá lett.

Ezzel szinte beteljesedettnek látszott II. Innocentius római pápa jövendőlése, mit megírt Nagy Leopold császárhoz küldött levelében, melyet egy Budavára ostromára indult keresztény hadcsapat a pápa által e célra szánt zászlóval elhozott és mely zászlón a Boldogságos Szűz képe alatt e felírás vala olvasható diákul:

Budát a Boldogságos Szűz segítségével szerzeni vissza.”

(Berecz: Kegyhelyeink története)

Évfordulók

Fallóskút

A Mátra erdejében, Mátraszentimrének határában, Fallóskúton található a kegykápolna. A ma Pásztó városához csatolt Hasznos községben élt Sánta Lászlóné Csépe Klára asszony a férjével. Ötven éve, 1947. július 1-én aratni voltak, s a nehéz munka után nyugovóra tértek. Az asszony elvégezte esti imáját, és ezután látomásban részesült: a Szűzanyát látta kék palástban, mezítláb. Szép tájat, és egy bővizű forrást mutatott Klára asszonynak. Július 10-én az asszony felismerte azt a tájat, melyet látomásában megpillantott. Férje ázni kezdett, és azon a helyen forrás fakadt. 1948-ban Klára asszony újabb látomása szerint kis kápolnát építtetett a forrás közelében, és benne a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén elhelyezték a Szent Szűz szobrát.

1989-ben az adományokból új, nagyobb kápolna épült, melyet 1990. szeptember 22-én szentelt fel az Erdők Királynője tiszteletére dr. Seregély István egri érsek, aki beszédében hitet tett amellest, hogy „a kegyhelyeket az Isten és a Szűzanya jelöli ki, és a hívek látogatása szentesíti”.

A kegyszobrot még 1948-ban készítette id. Szabó István Kossuth-díjas szobrászművész.

Fallóskút a mi életünkben vált kegyhellyé! Klára asszony nehéz megpróbáltatásai ellenére kitartott hitében, mindenkor az Egyház engedelmes leánya volt.

A kegyhely három főbúcsúja: Sarlós Boldogasszony (július 2.), Erdők Királynője (szept. 22.) és Szeplőtelen Fogantatás (dec. 8.) ünnepe.

B.M.

Montichiari

Ötven éve történt 1947-ben, hogy Montichiariban, Milánó közelében megjelent a Szűzanya Pierina Gilli ápolónőnek. Mellén a három rózsza, fehér, piros és arany színben az ima, az áldozat és a vezeklés szellemét jelképezik. Különös oltalmát ígéri papoknak, szerzeteseknek. Új hivatásokat szeretne ébreszteni és életszentségre vezetni azokat, akik őt mint

„Titkosértelmű rózsát – Rosa mystica-t”

tisztelik. „Anya vagyok, szerető szívű Anya, aki szeretné megmenteni gyermekeit. Hallgatag szeretettel közbenjárók értük, hogy megvédjem őket... Imádkozzanak az emberek, hogy az Úr irgalma elárassza a Földet! Égek a vágytól és a szeretettől, hogy megmentsem a világot.”

„Azt kívánom, hogy legyen minden hónap 13. napja Mária nap!... ünnepeljétek minden év július 13-át a Rosa mystica tiszteletére!”

„...legyen minden év október 13-a az engesztelő szentáldozás világszövetségének napja! Ez Isten gyermekeinek szeretetét és háláját fejezi ki az Úr iránt.”

„Azt kívánom, hogy minden év december 8-nak déli óráját úgy ünnepeljék az emberek, mint a kegyelem óráját az egész világért!”

(A Szűzanya szavai Montichiariban)

Fontanelle Montichiari határában levő barlangforrás, ahol szintén megjelent a Szűzanya. Megáldotta a környék forrásait, melyek vizétől már sokan meggyógyultak. 1975. óta Rosa mystica zarándok szobrok járják a világot, sok kolostorban és családban megfordulnak. Körülöttük állandó vagy alkalmi imacsoportok alakulnak. Sokszor előfordul, hogy éjjel nappal imádkoznak körülötte az emberek. Vajon nélküle is imádkoztak volna ennyit? A Szent Szűz az ima értékére hívja fel a figyelmet: „Senki sem vész el azok közül, akikért imádkoznak és áldozatot hoznak.”

Budapesten, a Szondy utcai Szent Család templom tabernákulumán áll tizenkét év óta Jézus keresztje alatt a Rosa mystica szobor, és amióta ott áll, minden hónap 13-án megtelik őt ünneplő és hozzá

könyörgő hívekkel a templom. Gyulai Oszkár, esperes plébános úr a július 13-i ötvenéves „nagybúcsún” a hívekkel együtt ad ünnepélyesen hálát a tizenkét év alatt együtt töltött bensőséges imádságos órák rendkívüli kegyelmeiért.

Pécs - Havihegy

Pécs város keleti domboldalán épült a Havas Boldogasszony (a helybeliek által Havihegyinek mondott) kápolna. 300 éve, 1697-ben Pécsen nagy pestisjárvány dült. A pécsi polgárság elhatározta, hogy kápolnát épít Havas Boldogasszony tiszteletére, ha a járvány elmúlik.

A kápolna 1780-ben tűzvészben megsérült, ezt követően építették át mai formájára, a kedves, tömzsi parasztbarokk stílusban.

Sokan zarándokolnak kérésükkel a Havas Boldogasszonyhoz. Az imameghallgatások nagy számát jelzik az ónból készült fogadalmi tárgyak. XVI. Gergely pápa 1844-ben búcsú kiváltságot adott a kápolnának a Mária-ünnepekre.

A kápolna főoltárán lévő olajfestmény a Szűzanyát ábrázolja karján a gyermek Jézussal, aki kapesos könyvet tart a kezében. Ez az oltárkép a római Santa Maria Maggiore bazilika oltárképének másolata, melyet ünnepélyesen hozzáérintettek az eredetihez. Ezt tanúsítja a festmény jobb alsó sarkában látható bíborszínű pecsét is.

A kápolna búcsúja augusztus 5-én, Havas Boldogasszony liturgikus ünnepén van. A hívek, mint egykor őseik, három nyelven, magyarul, horvátul és németül imádkoznak a kétnapos búcsún.

Minden hónap 13-án egész napos szentségimádást tartanak, melyen főleg a dél-dunántúli hívek vesznek részt. B.M.

San Sebastian de Garabandal

Teremtő Istenünk törvényt adott az embernek. Ha az ember tiszteli a törvényt, elnyeri az örök életet. Ha azonban letér a törvény útjáról, elveszítheti életét és a kárhozatra kerülhet. Irgalmas Istenünk minden embert az örök üdvösségre teremtett, ezért szeretné visszafordítani az embert a rossz útról. Újból és újból figyelmezteti az emberiséget, de tőlünk függ, hogy Ninive, vagy Szodoma sorsára jutunk-e.

Fatimában megtérésünket kérte a Szűzanya által, nehogy újabb háború sújtson bűneink miatt. Kihez jutott el üzenete? Ki vette komolyan? Ki teljesítette? És 1938-ban egy napon mindenki láthatta a megjövendölt jelet, a vörös fényfüggönyt Európa felett. Jött a háború, és nyomában a pusztulás.

Kérizinenben a két Szent Szívnek való világfelajánlást kérte a Szent Szűz 1955-ben, hogy elkerüljünk egy újabb háborút és világra az isteni béke korszaka következhetne. Figyel-e valaki a kérizineni üzenetekre?

Garabandal kicsi falu Észak-Spanyolország Santander egyházmegyéjében, üzenete mégis az egész világot érinti. Isten irgalmas szeretete újabb lehetőséget ad a megtérésre, még mindig az irgalmasság idejét éljük. A Szűzanya újabb követségben jár a Földön és szavai világosan elénk tárják, Isten milyen megrázó figyelmeztetést, mekkora csodajelet küld a törvényszegő ember megtérítésére, és milyen büntetés érheti az emberiséget, ha meg nem tér. Ha meg nem térünk...

A négy garabandali kislány ugyancsak megijedt, amikor 1961. június 18-án első ízben találkoztak a kisfiúnak látszó Szent Mihály arkangyallal. Majd július 2-án eljött maga a Szűzanya is, és négy esztendőn át szinte minden nap meglátogatta őket. A látogatások számát kétezerre becsülik. Előfordult, hogy egész nap velük maradt a Szűzanya. Megtanította őket a lassú, figyelmes rózsafüzér imára, és kérte, hogy gyakran járuljanak a szentségekhez. Amikor Mari Cruz, Jacinta, Loli és Conchita megtudták a Szent Szűztől a világra feltételelesen váró büntetéseket, felhagytak korábbi viselkedésükkel. Attól kezdve sokat imádkoztak a bűnösök megtéréseért és a papokért. Szívesen vállaltak minden áldozatot, csakhogy lelkeket mentsenek.

Conchita naplójában olvashatjuk a Szűzanya 1961. október 18-i üzenetét: „Sok áldozatot kell hoznunk és sokat kell vezekelnünk. Gyakran meg kell látogatnunk az Oltáriszentséget, és mindenek előtt nagyon jónak kell lennünk, mert ha ezt nem tesszük, egy büntetés jön ránk.”

Az Oltáriszentség tisztelete, a szentáldozás, a papokért való imádkozás, a rózsafüzér imádkozása és az Egyház iránti engedelmesség hangsúlyozottan szerepel az üzenetekben.

A kislányok gyakran részesültek titokzatos szentáldozásban, amikor nem volt szentmise a faluban. A legnagyobb eucharisztikus cso-

da azonban 1962. július 18-án éjjel következett be, amikor Szent Mihály arkangyal előzetes bejelentése szerint láthatóvá vált Conchita nyelvén a Szentostya, amellyel őt megáldoztatta. Ezt a rendkívüli eseményt sikerült egyik szemtanúnak filmre vennie.

1965. június 18-án Szent Mihály arkangyal mondta el Conchitának a Szűzanya üzenetét: „Mínthogy nem ismertették a világgal és nem valósították meg 1961. október 18-i üzenetemet, ezért közlöm veletek ezt az itt adott utolsó üzenetet... most már túlcsordul a kehely. Sok pap jár a kárhozat útján, és sok lelket ránt magával. Az Oltáriszentségnek egyre kevesebb tiszteletet adnak és egyre kevesebb fontosságot tulajdonítanak. Nagyon kell igyekeznetek, hogy Isten büntetését enyhítsétek. Ha őszinte lélekkel kéritek bocsánatát, megkapjátok... Sok áldozatot kell hoznotok! Elmélkedjétek Jézus szenvedéséről!”

És Conchita hozzáfűzi: „A Szent Szűz akarata, hogy üzenete terjedjen el az egész világon... Semmit sem használ nekünk, ha elhisszük a jelenéseket, de nem teljesítjük a Szent Szűz kérését!”

Garabandalban három rendkívüli eljövendő eseményre hívta fel Szűz Mária az emberiség figyelmét: a figyelmeztető jelre, a nagy csodára és egy megtérésünk által elkerülhető büntetésre.

A figyelmeztető jel közvetlenül Istentől jön, minden ember fogja látni, hallani és érezni, bárhol is legyen a világon... Ez a figyelmeztetés olyan lesz, mint a tűz: égetni fogja az emberek testét-lelkét, de másképpen, mint a valóságos tűz... Mintegy bűneink kinyilvánítása lesz, villámként fog bevilágítani a lelkiismeret legrejtettebb zugába is... „Látni fogjuk bűneinket és bűneink következményeit is. Hiszem azonban, hogy akik reménykedve várják a figyelmeztetést, meg fognak szentelődni általa.” Legjobb lenne azokban a pillanatokban az Oltáriszentség közelében tartózkodni, mert Jézus erőt ad elviseléséhez... Sokan megtérnek a figyelmeztetés után.

A csoda: A szent Szűz elmondta Conchitának, hogy a figyelmeztetést követően egy éven belül nagy csodát tesz Garabandalban, hogy mindenki higgyen a jelenésekben és teljesítse üzenetét. Egy jel marad ott, amelyet le lehet fényképezni és közvetíteni lehet a televízión keresztül, de megérinteni és elmozdítani nem lehet. Az emberek látni fogják, hogy Istentől való. Conchita nyolc nappal előbb bejelentheti a csoda időpontját, hogy sokan odamehessenek és meggyógyuljanak.

A büntetés elkerülhető lenne, ha megtérnénk. Sajnálatos módon azonban sok ember már a bűn iránti érzékét is elveszítette... Akik a büntetés után életben maradnak, meg fogják változtatni életüket, és valóban Istennek fognak élni.

Conchita feljegyzéseiből: Miért engem választottál ki, Istenem, amikor tudod, ki vagyok, hogy hírül adjam ezeket a szomorú üzeneteket, ami valójában nagy kegyelem. De ne hidd, ó Jézusom, hogy én jelenleg mérlegelni tudom azt a felelősséget, amit hordozok... Teljes mélységükben nem értethetem meg az emberekkel üzenetedet. Nem tudom elérni, hogy valóban teljesítsék is azokat...

A garabandali jelenéseket az anyai szeretet hatja át. Szűz Mária úgy jött el, mint gyengéd édesanya. Felhívta figyelmünket arra is, hogy az Egyház iránti engedelmességnek első helyen kell állnia.

A négy garabandali leány közül hárman Amerikában mentek férjhez. Conchitának négy gyermeke van, Mari Lolinak három és Jacintának egy. Mari Cruz Spanyolországban maradt, ő is férjhez ment és négy gyermek édesanyja. Mindannyian példás keresztény életet élnek átadva magukat családayai hivatásuknak.

A garabandali események egyházi kivizsgálása folyamatban van. Santander püspöke, del Val 1986-ban újabb vizsgálatot rendelt el, amit utóda is folytató.

Sokan felkeresik Garabandalt és a zarándokok szívükben Isten békéjével térnek vissza onnan.

A Szűzanya Garabandalban mint kármelhegyi Boldogasszony jelent meg jobb csuklóján nagy barna skapuláréval. A kislányok más jelenések alkalmával is látták nála a skapulárét. Mint már korábban, más helyeken, a Szent Szűz Garabandalban is példát mutatott a skapuláré viselésére és felhívta figyelmünket fontosságára.

Mi is a skapuláré?

A kármelita rend a XII. században alakult Kármel hegyén, ahol Illés próféta egykor elvonulva élt. A rend hamarosan elterjedt Európában is. A Boldogságos Szűz Mária 1251. július 16-án megjelent Stock Szent Simonnak, az egykori rendfőnöknek, és pártfogása zálogául átadta neki a skapulárét, mint rendjének megkülönböztető jelét. A következő szavakkal ígérte oltalmát: ki e ruhában bűnbánólag meghal, nem fog a pokolban szenvedni és remélheti, hogy hamarosan kiszabadul a tisztítóhelyről.

Ezt az ígéretet egészíti ki a XXII. János pápának adott égi üzenet, amelyet szombati kiváltságnak neveznek. Arról szól, hogy aki Isten kegyelmében hal meg, a halálát követő szombaton kiszabadul a tisztítóhelyről, ha

- életében viselte a skapulárét,
- állapotbeli tisztaságban élt,
- naponta elmondta a Szűzanya imáit vagy helyette szerdánként és szombatonként tartózkodott a húsevéstől.

A karmelita skapuláré nem az egyetlen kiváltság, amit az ember az ég ajándékeként kapott, de igen fontos helyet tölt be a skapulárék között.

Egyéb ismert skapulárék:

a Szervita rend fekete skapuláréja;
a Szeplőtelen Fogantatás
kék skapuláréja;
a Fogolykiváltó rend skapuláréja;
az áldás és oltalom skapuláréja;
Szent József skapuláréja;
Jézus Szíve skapuláréja;
a zöld skapuláré;
Krisztus drágalátos Szent Vérének
skapuláréja;

a Trinitáriusok fehér skapuláréja;
Szűz Mária Szeplőtelen Szívének
skapuláréja;
a piros, a szenvedés skapuláré;
a jó tanács Anyjának skapuláréja;
Szent Domonkos skapuláréja;
Jézus Szíve skapuláréja
a halálfélelemben;
Szent Mihály skapuláréja;
az ötszörös skapuláré.

(Az ötszörös skapuláréban a karmelita, a piros, ill. a szenvedés, a Szeplőtelen Fogantatás kék, és a szerviták fekete skapuláréja van egyesítve.)

A skapuláré a Mária tisztelet külső jele. Maga a szó az öltözet egy darabjára utal, melyet munka alkalmával a szerzetesek felöltöttek. Később ennek jelképes értelme lett, a kármelben és más rendi közösségekben Szűz Mária életére figyelmeztette a rendtagot vagy viselőjét. Szűz Mária megóvja a ruha vagy érem viselőjét és Jézus követésére segíti. Kötelezettséget is jelent az Evangélium szerinti életre és a Szűzanya különös tiszteletére. Ez abban nyilvánul meg külsőleg, hogy viselője naponta háromszor elimádkozza az Üdvözlely Máriát.

Az a kegyelem, amit Isten ad Szűz Mária közbenjárására a skapuláré (vállruha) és a helyette viselhető érem segítségével, nem azt jelenti,

hogy általuk hatalmat nyerünk arra, hogy távoldartsuk a rosszat. Ez nem valamely szerencsét hozó tárgy vagy amulet, hanem az Egyház egyik szentelménye. Nevezhetnénk „fémbe öntött imádságnak”. Rendeltetése megegyezik az imádság rendeltetésével, a Szűzanya segítségéért könyörgünk általa. Maga a Szűzanya adta kezünkbe a skapulárét (érmet) és áldotta meg használatát. Az Egyház ünnepélyes imádsággal áldja meg és helyezi viselőjének vállára, aki a Szent Szűz ígérete szerint „nagy kegyelmeket kap általa”.

A skapuláré érem egyik oldalán az Úr Jézus, másik oldalán pedig Szűz Mária látható karján a kis Jézussal.

A szentelmények

Egyházunk kezdettől fogva megáldott embereket, emberi tevékenységeket és használati tárgyakat. Az új feladatra kijelölt embereknek, új lakásoknak és használati tárgyaknak megáldása voltaképpen kérő imádság, esedezés. Ilyeneket bárki egyedül is végezhet, de amikor az egyházi közösség képviselője előírás szerint végzi, a kérés hatása nagyobb, mert az egész közösség nevében hangzik, a közösség érdemeire való hivatkozással történik az esdeklés. Az ilyen cselekményeket szentelményeknek nevezzük.

Ide sorolhatók az exorcizmusok (ördögűzés) is mint legrégebb szentelmény, amelyek a gonosz lélek megfékezését célzó könyörgő szertartások. A többi szentelményt két csoportba szokás osztani:

a) A könyörgő áldások bizonyos személyeket vagy tárgyakat vagy cselekményeket helyeznek Isten oltalma alá, az Ő áldását kérik azokra, vagy használóira (házszentelés, vízszentelés, járművek megáldása stb).

b) A szentelő vagy konszekráló áldások ugyanezt célozzák, de kivonják az illető személyeket vagy tárgyakat a profán használatból és Isten szolgálatára szánják. Ilyenek: a templomszentelés, a harangszentelés, a papi szolgálatra való felavatás, a szerzetesi fogadalomtétel stb.

A szentelmények használójuk hitén kívül az Egyház hitét is tolmácsolják és erősítik, továbbá az Egyház közbenjárását is hozzákapcsolják a használó egyéni imájához. A papi áldás például nemcsak egy felszentelt személy áldását, hanem az Egyház áldó tevékenységét is közvetíti.

(Dr. Előd István: Katolikus dogmatika)

A r ó z s a f ü z é r

Szűz Mária szavai Kérizinenben: „Igen, a világ nagy veszélyben van, mert annyira elárasztotta a bűn, de az utóbbi századok folyamán már többször megmentette a rózsafüzér. A háborúnak és a megpróbáltatásnak ma sem az ágyúk, a bombák, vagy az emberek ereje fog véget vetni, hanem ti, kedves földi gyermekeim, ha egyesültök a világ egyik végétől a másikig a rózsafüzér által, mely erős és hatásos fegyver. Egyesüljetek ebben az áldott láncban, mely az Eget és a Földet összeköti, és én, az irgalmasság Anyja s a kiengesztelés galambja leszek számotokra az isteni igazságosság előtt. El fogom érni, hogy az Ég erélyes közbelépése véget vessen a bajoknak, amelyek miatt az emberiség szenved.

A rózsafüzér! Hadd mondjam el nektek ma, hogy mily kedves nekem ez az ima! Valahányszor elimádkoztátok, királyi díszet tesztek fejemre és megújítjátok a Szentatya fiúi hódolatát, mellyel királynői méltóságomat kihirdette. Ez a tett oly örömmel töltötte el Szívemet, annyira megérintette Fiamat, hogy a Szentháromság erejéből, bölcsességéből és szeretetéből a kegyelem hármasság folyama fakadt és elárasztotta az egész világot.” (1955. október 1.)

„Mindenekelőtt az elmélkedve mondott rózsafüzérnek kell az Ég felé szállnia szüntelenül! Ez a béke szivárványa, amelyet Isten rajzolt irgalmasságában az Egyház egére. Olyan ez, mint egy rózsakoszorú, amely összeköti gyermeki szíveteket az én anyai Szívemmel. Igen, szálljon Őhozá az ima, mert egyedül Ő képes egyesíteni a szíveket, egyedül Tőle jöhet a segítség!” (1955. május 12.)

„Főleg a gyerekeket kell gyakran összegyűjteni, hogy imádkozzák a rózsafüzért! Te magad továbbra is imádkozd a rózsafüzért, és főleg igyekezz a titkokon elmélkedni! Mert jól jegyezd meg, hogy a rózsafüzér titkok nélkül olyan, mint a test lélek nélkül.” (1939. október 7.)

„És ti keresztények, fel! Mert sok a hittagadó közöttetek, aki hazug propagandája terjesztésével számos lelket megnyer. Ennek a hittagadásnak leküzdésére, amely egyébként csak egy ideig tart, mert Fiam diadalmas uralma le fogja győzni, ismét a rózsafüzért ajánlom.

A rózsafüzér rettenetes fegyver lelketek ellensége ellen. Mindenki, aki használja, győzni fog, mert én támogatom és én adok neki erőt.” (1947. december 27.)

„Ha győzelmet akartok aratni a csatatereken és a szeretetben, ami felmelegíti a szíveket és visszavezeti az embereket az üdvösség kikötőjébe, akkor imádkozzatok a rózsafüzért! A századok folyamán bizonyítottam, hogy mily kedves nekem ez az ima, amely az Evangélium összefoglalása. A Gondviselés orvossága a bajok ellen, amelyek miatt az emberiség szenved. De csak akkor gyümölcsöző, ha Fiam erényeit követitek, aki egyszerűen de hatékonyan nyilvánul meg előttetek a tizenöt titokban, amelyeken elmélkednetek kell. Törekedjetez arra, hogy ezt mélyebben tudatosítsátok, hogy szerény képességeitek szerint, de valóban hivatásszerűen munkálkodjatok a békén és könyörögjétek le az Egyházra és a világra a szeretet és a világosság Lelkét! Rózsafüzéretekkkel fonjatok koszorút, amely az ima áradatával borítja majd be a Földet. Ezáltal az emberiség majd ismét ellenáll az őt fenyegető gonosz erők előrehaladásának, hogy háborúk és forradalmak nélkül siettesse Szeplőtelen Szívem békés diadalát, Fiam, Krisztus békéjében, igazságában és szeretetében.” (1965. október 1.)

Szűz Mária ünnepek

július 2. – Sarlós Boldogasszony, Szűz Mária látogatása Erzsébetnél.

Ez a nap a keleti egyházban az V. század óta Mária-ünnep, de eredetileg más volt a tartalma. A császárváros 1204-ben latin uralom alá került, s a ferencesek ezt az ünnepet új tartalommal töltötték meg: Máriának rokonánál, Erzsébetnél történt látogatására emlékeztek. A magyar elnevezés az aratás kezdetére utal.

július 5. – Szűz Mária hét örömének ünnepe

július 9. – A Csodálatos Anya ünnepe

július 13. – A Rosa Mystica főbúcsúja Montichiariban

július 16. – A Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe

Kármel hegye bibliai hely. Illés próféta nevéhez és az Illés-hagyományokhoz tartozó hegy (ld. 1 Kir 17-19.) a Kármelhegy Asszonyának épített monostorban Albert jeruzsálemi pátriárka megalkotta 1208-ban a Kármelhegyi Boldogasszony Testvéreinek szabályait. Ez a kármelita rend kezdete. Stock Szent Simon angol származású egyetemes rendfőnök 1251. július 16-án részesült a skapuláré-látomásban. A vállruha az üdvösségnek, a szövetségnek a jele.

július 26. – Szent Joakim és Szent Anna (Szűz Mária szüleinek) ünnepe

augusztus 2. – Angyalos Boldogasszony

Szeráfi Szent Ferenc különösképpen szerette a Boldogságos Szűzet. Ezért kedvelte azt az épületet, amelyet Angyalos Boldogasszonynak, vagy másképpen Porciunkulának neveznek. Ott rakta le a Kisebb Testvérek Rendjének alapjait, onnét indította el a klarisszákat, és földi pályáját is ott fejezte be boldogan. A hagyomány szerint ebben a kis templomban nyerte el Szent Ferenc a teljes búcsút, melyet a pápák megerősítettek és más templomokra is kiterjesztettek. Ennyi sok jótétemény után még arra is engedélyt kapott a rend, hogy a liturgiában megünnepelje augusztus 2-án a Porciunkula búcsúját.

augusztus 5. – Havas Boldogasszony

A római Sancta Maria Maggiore templom búcsúnapja. Ezt a bazilikát Liberius pápa építtette az Esquilinus hegyen a IV. században. A bazilikának alkalmas és Istennek kedves helyet kerestek, és Isten azzal mutatta meg szándékát, hogy a nyári hőségben hó fehérlett az építendő bazilika helyén. III. Sixtus pápa (432-440) átépíttette, ezzel akarván hódolni Szűz Máriának, akit az efezusi zsinaton (431) a Theotokosz (Istenszülő) címmel illettek.

augusztus 15. – Nagybaldogasszony

Az ünnepnek igen korai előtörténete van. Jeruzsálemben már az V. században ezen a napon ünneplik Máriát az „Istenszülő napja” címmel. Hamarosan menyeyei születésnapként (Natale) szerepel, mivel aki az eredeti bűnnel soha nem volt beszenyezve, annak halála sem lehetett olyan büntetés jellegű, mint Ádám többi ivadékáé. Erre utal a latin Dormitio, Obdormitio és a görög Koimesis nevek, vagy a magyar Mária elszenderedése kifejezés. A gall liturgia, mely keleti hatást őriz, a VI-VII. században Szűz Mária mennybevételét ünnepli. Róma Mária menyeyei születésnapjaként, már a VII. században megtartja. Az ünnep Magyarországon számos zarándoktemplom búcsúnapja.

augusztus 22. – Szűz Mária Királynő ünnepe

1900 óta Mária-kongresszusok és búcsújáróhelyeken megfordult hívek kérték a pápától ezt az ünnepet és egyben azt, hogy az egész világot ajánlják föl Szűz Máriának, mint Királynőnek. Az ünnepet XII. Pius pápa 1954. november 1-jén a mennybevétel dogmája kihirdetésének negyedik évfordulóján rendelte el. Nazianszi Szent Gergely mondotta, hogy Mária az egész mindenség Királyának édesanyja, ezért nyíltan „Úrnőnek, Úrasszonynak, Királynőnek” nevezték őt a legrégibb idők óta. Már Origenésznél, a nagy tudósnál is megtaláljuk ezt a címet, melyet azután Szent Jeromos, Aranyszájú Szent János, Krétai Szent András és sokan mások adnak meg Máriának. Az Egyház hittudósai pedig minden teremtetett lény Királynőjének, a mindenség Úrnőjének nevezik, amiben az Egyház főpásztorai osztoznak velük.

Jöjj és vedd el koronád!

Örülj, vigadj, tisztaságban kivirágzott anyaság,
kit körülvesz mennyországban az angyali sokaság.

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Örvendezzél Isten Anyja, Boldogságos Asszonyság,
mert tégedet megkoronáz a teljes Szentháromság.

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Magasztalnak égi karok, téged kelő hajnalnak,
tisztelnek mint erősségét elrendezett tábornak.

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Néked mondta a nagy Isten amaz Írás szózatát:
„Jöjj, kedvesem, Libanonból, jöjj és vedd el koronád!”

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Az egeknek egeiben zengedeznek trombiták,
és a Király jobbján mellett köszöntik Szűz Máriát.

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Atyaisten koszorúzza leányának szent fejét,
Fiúisten édesanyját, a Szentlélek jegyesét.

Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk,
bűnösökre, nézz le ránk!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár, p. Jáki Teodóz
Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Mind ezekből...tevődik egybe a királyi korona	1
Szűz Mária mennybe felvétele	2
Szent István király országfelajánlása	4
Kerekes Károly: Szegény lányból királyasszony	7
Boldog vagy, mert hittél.	9
A szentek	11
Jézus Szent Vére	14
A mi Urunk, Jézus Krisztus színeváltozása	15
Kegyhelyek	
Budavári Boldogasszony.	17
Fallóskút	18
Montichiari	19
Pécs- Havihegy	20
Garabandal	21
Mi is a skapuláré?	23
A szentelmények	25
A rózsafüzér	26
Szűz Mária ünnepek	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

Az illusztrálásnak használt grafikát
készítette: Komáromi János

A hátlap képe: A garabandáli kegykép

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Örömmel értesítjük olvasóinkat, hogy
szíves adományaik segítségével bővíteni
tudtuk lapunkat. A továbbiakban is kér-
jük szíves támogatásukat. Kérjük, hogy
adományaikat a szerkesztőség címére
vagy az alapítvány bankszámlájára küld-
jék (Sárga csekket kérésre tudunk külden-
ni.)

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243